

BORSSZEM JANKÓ

Aust.-Hungaria. Mindjárt kitör a zivatar! . .

A—y. Ne féljen asszonyom, fogja az esernyőmet. Ez megvédi.

Előfizetheti a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 7. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.,

Egyes szám 16 kr.

Buzditás.

IRA itt a vám,
Hajh! de hol a rév?
Most se vagyunk túl a Tiszán,
S oda három év!
S több is oda lesz még,
Mert a mentő eszmét
Oly sokan ajánlják,
Hogy meg sem találják!

Oh! kevély magyar
Mily szerény levél!
Ugy libegsz csak amit a vihar
Elkapta levél.
Oroszország fújja,
Németország húzza.
Törökország járja,
És te vagy a párja!

Sok fiad között
Egyben sincs hited,
Ha rászednek némán tőröd,
S meg nem bünteted.
Hegyből egeret szülsz,
Szalmatüzön felstülsz,
S ha betömik szádat,
Felejtet hazádat!

Akármerre nézz
Mindenütt panasz!
A tétlen szív s tehetlen ész
Gyáva és pimasz!
Honfi nincs, s ha támad
Küldik honatyának;
S annyi *atya* mellett
Mind *árvább* a nemzet!

Föl hát szolga had,
Végezd el hamar!
Pérez az idő, ne féltsd magad,
Mindent tőrj, magyar!
A honszerző ősök,
S a névtelen hősök
Kora letűnt régen!
Nyugodjék békében!

A párt nélküli „társas-kör” alapszabályai.

1. §.

MIVEL már minden pártnak van köre, szükségesnek mutatkozott azon párt számára is klubbot alapítani, mely nem létezik.

2. §.

A hajdani görög templom fölött ez irat állván: »az ismeretlen istennek«, a társaskör is szükségesnek tartja ajtaja fölé írni: »az ismeretlen pártnak.»

3. §.

Eltérőleg Dante poklának jeligéjétől: »lasciate ogni speranza!« — a mi mottónk lesz: a p o r t a t e o g n i speranza!«

4. §.

Tag mindenki lehet, aki különbnek képzel magát Andrásynál és Tiszánál és vagy beszélt vagy beszélhetett volna ellenük, ha tudott volna.

5. §.

A főlvétel a rendes tagsági díjon kívül még némi formalitással is jár. Szigorun megkivántatik ugyanis, hogy a főlveendő tag a »Közvélemény« egy-egy vezércikkét komolyan végig olvasni képes legyen. Az erre képtelen egy hónapra visszavetetik, mialatt naponként Simonyi Lajos egy-egy beszédét betéve köteles megtanulni.

6. §.

Helyiségül a pártalakításokról előnyösen ismert »Hungária« szemeltetik ki, a vendéglős a vacsora-párti maradékoknak feleáron való kiszolgáltatását ünnepelesen megígérvén.

7. §.

Székek helyett a körben vörös bársony fauteuilök lesznek, hogy a párt bele gyakorolhassa magát a kormányképességbe.

8. §.

Nehogy a közeledni vágyó fractiók egymástól megszökjenek, politizálni nem, csak conspirálni szabad.

9. §.

Világításról gondoskodik a légszuszvilágítást elváltalt s országosan ismert Kaassometer, mint a párt egyetlen lumene.

Dr. Polit védbeszédéből.

» Nem áll az az ál-állítás mintha védenczem a »Szerb király« vendéglőben vacsorált volna. Sőt ellenkezőleg, ő mint hű magyar állampolgár az »Orosz csárhoz« címzett fogadóban estelített!« Bök kir. ügyész. Ott még rosszabb a koszt!

A LUJZITÁNOK HARCZA.

Egész héten így dulakodtak Soldosnén Rákosi és Szigligeti. A vig muzsa szomorú lett, a tragédia kezdett bolondulni és hátul a német posse kacagva nézte ezt a magyar komédiát, mely, mint minden tiszteséges nézőjáték, valahára mégis csak azzal végződik, hogy az ifju elnyeri a kedvest, a vén intrikus meg hoppon marad.

Adomák Viktor Emánuelről.

— Politikai lapjaink mintájára. —

AKRIMIAI háboru előtt történt. Haditanács volt Turinban, hogy miképen küldjék el a szárdinai hadsereget Oroszországba. Sokat beszéltek ide s tova. Végre Cavour fölsóhajt:

— Hajh, ha még Xerxes király korában élnénk! Az lánczra verte ám a Hellespontust.

Mire a király gyorsan föltalálva magát, így szólt:

— No, akkor én még különb uralkodó vagyok. Xerxes csak lebilincselte a Hellespontust, én meg a szomszéd Marmora-tengert plane fővezérré teszem.

És La Marmorát nevezte ki hadvezérré; tudjuk, hogy jó sikerrel.

Kérdezték egyszer a királyt: hogy mért szíjja azt a rosz Cavour-szivart.

— Megszoktam, válaszolá, Cavour minisztersége alatt. Akkor is mindig iparkodtam Cavourra rágyujtani, de ő hideg maradt és nem szelelt.

Rómában történt a plebiscitum alkalmával. Minden házon ott volt a birtokos »si« (igen) vagy »no« (nem) szavazata. Egyszer a király sétaközben meglát a király egy házat, melyen a »si« és »no« egymás mellé volt írva. Megkérdezi a házmestert, hogy mit jelent ez? Hát csak azt jelentette, hogy a ház két ember birtoka volt, kiknek egyike király-párti, másika pápa-párti volt.

— Mit mond erre az ur? végzé magyarázatát a házmester.

— Hát csak azt, viszonzá az ismeretlen király, hogy a no-t kellett volna a si elé írni, mert így még valaki elébe talál róni egy A betűt... így ni... s »Asino« lesz belőle.

S oda vetette az A betűt.

A házmester az ismeretlen e vakmerő tetteére nagy lármát csapott s a »papalino« háziur elősietett. És rögtön megismerte a királyt és csakhogy hasra nem bukott előtte.

Erre Viktor Emanuel helyre akarván megint ütni a dolgot, az »asino« elé hamar oda pingált még egy »C« betűt, mondván:

— No, no, no, házmester ur, máskor előbb várja be: mit ír az ember, s csak azután ijedjen meg!

Másnap a házon a »casino« szó fölött óriási »si« piroslott.

A palestroi győzelem után odalép a király egy káplárhoz és megszólítja:

— Ugyan, bajtárs, porozza le egy kicsit a mundéromat: olyan vagyok mint a...*

A káplár rögtön teljesíté a király kérését s aztán hátralépve, katonásan megállt. De a király nevetve így szólt:

— Hahó, nem addig a káplár ur! Kéz kezet mos, katona katonát porol. Magának is jó lesz, a mi nekem jó. És kapja magát, az egész táborkar szemeláttára kiporolta a káplár ruháját.

Titán Laczi a koronában.

Phahh!

S ők derüre borura fejk a dicsőség emleit.

Lármay Viczmán a legujabb magyar penglantolók arczképét adja ki s az én fényképem, az én ragyoványos homlokom homályban marad. Óh, nyelvem nem bir megérteni ekkora mulasztást! Vox haecibus fausit.

Irtam egy levelet. Soká haboztam mint a két szénacsomag; de végre is két rosz közül a harmadikat választva, irtam. Óh, inkább zuztam volna leveletem ezer cserépre! Én és ő — egykor Castor és Pylades — s még csak nem is felel! Elfalni érzem szivemben a Prometheus-szikkát.

A Kisfaludysták ismét választanak. Persze vallás-közi kálvinistát, aki mindig akad. Tedeum ex machina. Érzem csorogni halántékomról a porusokat. Mint az igazság mérlege, ők sem látnak meg engemet. Ez sok, sőt elég! Pedig irtam Gregussnak is, szerencsét kívánva neki az örökkévalóság uj tengeréhez. Hasztalan. Nem leszek senkié. A szabadság rabigáját hordom. Mikor köpsz ki magadból, ó Jónása a fogságnak.

Hideg van, tropikus fagy rázza ablakaimat.

Beteg vagyok.

Pauli, kleine kapucziner mit fil haut und fűn hauszbrót!

FARSANGI ISKOLA.

I.

Farsangi naptár 1878-ra.

Róm. kathalogikus, reformidábilis, tótágostai, kalamusta és izraelite bálozók számára.

Januárius. (31 éj.)		Circumtancerunt.
1.	Ujév. Batyulia hölgye.	<i>Tringeltus.</i>
2.	Makár. Holnapiskár.	<i>Bál-int.</i>
3.	Genováám és-éva.	<i>Comithertus.</i>
4.	Titulus püsp. Sine-Mitulus.	<i>Isabellissima.</i>
5.	Pecunius. Pugillarius.	<i>Isid'or. Louis'dor.</i>
6.	Hic Rhodus hic salta Vasárna.	<i>Pincentius.</i>
7.	Cepperillus.	<i>Mariska eljegy.</i>
8.	Philoszófla megtánczoltatása.	<i>Quadrillagesima.</i>
9.	Pál forgása.	<i>Elveszt. cotillon-föltatálása.</i>
10.	Saltesi Ferencz.	<i>Romuáldomás.</i>
11.	B. Asylius megtáncz.	<i>Redutius.</i>
12.	Technicodemus megtáncz.	<i>Kergely. Tiburczlius.</i>
13.	Athlaetare Vasárna.	<i>Maximus cum Minima.</i>
14.	Hygienus megtáncz.	<i>Diachylus püsp.</i>
15.	11000 jóték. szüz megtáncz.	<i>Tombelsenai c-uda.</i>
16.	Domestica megtáncz.	<i>Dámáczius választ.</i>
17.	Themisia megtáncz.	<i>Notarius. Expensus.</i>
18.	Pathicarius megtáncz.	<i>Vesicatharina.</i>
19.	Mulieremias vigalmai.	<i>Bibliothékony asszonyok.</i>
20.	Pentecoste, Quantocoste vas.	<i>Euszépius ugrása.</i>
21.	Bonifác. Jótékony.	<i>Urbanus püsp.</i>
22.	Bokáczius complimenetele.	<i>Alarcos jézsuita.</i>
23.	Casta Sonia megtáncz.	<i>Mascalinus.</i>
24.	Ironius artistulása.	<i>Látheresia.</i>
25.	Florianus vaesorája.	<i>Aptius. — B. Ottilia.</i>
26.	Mosaicus megtáncz.	<i>Kisasszony havának olvad.</i>
27.	Cum clamarem vas.	<i>Cotilona.</i>
28.	Calyeurgus megtáncz.	<i>P learpus.</i>
29.	Gallus apát.	<i>Gallina anyád.</i>
30.	Bohocius megtáncz.	<i>Phüloxera.</i>
31.	Heringegild.	<i>Spazzacamínus.</i>
	stb.	stb.

II.

Báli tudosítás

az egyszerűség korszakából.

Az első »takarékosági-bála«, mely tegnap az »Európa« (e legkisebb világrész) termében folyt le, fényes sikert aratott s az egyszerűség elvét szép győzelemre segítette. Az egyszerűség anyyira ment, hogy még double chaîne anglaise sem fordult elő, hanem beérték egyszerűvel. Az öltözékek költséges pompa helyett a jutányosság szelidebb fényével ékeskedtek. Legkiválóbb kelmék voltak: »Gros de Kecskemét« (a drága gros de Nâples helyett,) »Toile

d'araignée (szunyogháló) mely az »illusion« helyét foglalá el és igen tetszett, »Tulle-hongrois« (a tulle anglais helyett;) sok szép kisasszony »moll« helyett »dur«-ban jelent meg; atlasz helyett egyszerű földabroszok voltak láthatók, melyek igen eredeti hatást tesznek. A fehér szín volt az uralkodó, ebből is csak a hőszin, mely sokkal olcsóbb a tejszinnél, különösen télen és nagyvárosban. Némely hölgyek szín dolgában a pusztá föl-szinnel is beérték, mely a csinosabbaknál kedvezőtlennek épen nem volt mondható. A keztyükön egy gombnál több sehol sem volt látható, — néhol még az is leszakadt. Az uszályok csak sarkig értek, a sarkoknak azonban meg volt engedve földig érni, a mi tulajdonképen bálban szintén fölösleges, hol ugyis kiki levegőbe kapkodja a lábát. Igen czélszerű rendszabály volt a magán-virág-csokrok eltiltása; a terem közepében egy nagy virágcsokor volt föllállítva, azt szagolhatta kiki, ha kedve telt benne, s azért minden egyes vendégre 10 kr. volt kivetve. A tánczrendek igen csinosak voltak; négyszögletes kis kártya fehér papírból, rajta fekete betűkkel írva a tánczok s alól e sor: »Az urak kéretnek, a czeruzákat magukkal hozni.« A cotillonban különösen kitűnt egy részlet, mely abból állott, hogy minden tánczos, valahányszor egy hölgy reá mutatott, egy hatost dobott egy csinos kis perselybe, melynek tartalmából később a hölgyek ruháin esett sérülések fognak orvosoltatni, nehogy a legközelebbi takarékosági bála új ruhákat kelljen csináltatni. Igen jó ötlet volt az is, hogy drága cigányok helyett a zenekar barnára mázolt zenekedvelőkből állott. A háziasszony szerepét a köztiszteletben álló mistress Thackeray, egy angol gép-agens neje tölté be, ki igen thackeraykos asszony. A bál reggelig tartott, de a gyertyákat már éjfél után 3 órakor elolták, ami ellen a közönség nagy részének semmi kifogása nem volt.

BODENSTEDT BUDAPESTEN.

Kertbeny, Dux (feléje sietnek.) Isten hozott, mester! Itt vagyunk, a te fiad! Hadd boruljunk szivedre!
B—dt. Ti már nagyok vagytok. Lasst den Kleinen zu mir kommen. (Megersmogatja Neugebauert.)

Harcztéri tudósítások.

Bukarest. decz 31. (A távsodrony diadalmámora miatt megkésve.) Tegnapelőtt vonult be a birodalmi fővárosba hős Carol fejedelem az önlelkésedés leirhatatlan nyilatkozatai közt. A diadal-szekérbe, melyet egy meghódított s később megaranyozott török gyermek-kocsi s egy az árverésen vett laféta szolgáltatott, négy törökpipafaragó volt befogva. A fogatot a fejedelem személyesen kormányzta. A quadriga mögött beláthatatlan sorban jött két nyugalmazott eunuch, megrakodva két ezüst gyertyatartóval, hat czintányérral, négy villával, aranyozott fakanállal, egy kovás pisztollyal s számos egyéb diadaljellel és hadi zsákmánnyal. Ezek mögött Carol fejedelem lépdelt — ezúttal gyalog — győztes hadseregünk élén. Végül Carol fejedelem következett gazdagon fölszerszámozott harci mén hátán. Azon perczben, hogy a triumfator a birodalmi székváros határához közeledett, Carol fejedelem eléje járult és hosszabb lelkes beszéddel üdvözlé. A fejedelem, szemében hálakönyűvel, köszönte meg a fogadtatást, székvárosába vonult, melynek kapujában Carol fejedelem diszpompában állást foglalt s megjelenésekor ezerhangú éljenben tört ki s a nép-hymnust

zugta el. A szőnyeges virágos házak ablakaiban személyesen jelent meg a fejedelem, elléptetésekor gazdag borostyán- és rózsaszáport hullatván magára. Végre elérte a palotát, mellyel szemben a kávéház erkélyén az üdvözlésre megjelent orosz tiszti küldöttség jelent meg, élén Alexej nagyherceggel, ki a hős tiszteletére a biliárd-szobában maradt, hol főhadsegéideivel alegért játszott. Délután a félablaku hátulsó trón-kamarában Carol fejedelem magán-királyi trónusára ült s azután fáradtan a nagy nap eseményeitől, fülíg magára huzva a hermelines köpenyegét, mint a párisi szerződés elaludt.

*

Nis, jan. 7. Ő fensége Milán császár parancsot adott az üres védművek megszállására. Ő fensége rendeltére bundával bélelt ágyukkal, hátulfüthetőkkal, nemez hüvelyű kardokkal fegyvereztetik föl. A lovak korcsolyával vannak megpatkolva. Mihelyt enyhül az időjárás, ő fensége hadi kémszemlét fog tartani csapatai fölött, melyek ez idő szerint turbános hőemberek fölállításával vannak elfoglalva, s melyekre szobája ablakából ő fensége a rácz czár gyorsköpéssel lövöldözget.

DIVAT.

HIT, REMÉNY ES SZERELEM.

Krajelhuber Tóbiás preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

A reix-haupt- und rezidencz fárosba, a Bédzspa, arausirosznag ety mótyor gonczertot a herr von Tiagnak, agi nem is föld ety exlencz, hanem csag ety gizinsékes birger.

Enegellneg, musigállnak, drombidállneg, deglamállneg a bédzsi innere belse várospa ety mótyor monimentnag és a präzius etül a muzikális-deglamadóris agatémise demonstraciontul a dsászári házdull a ministernag a leipliche fia, a gráf Zivadar Andraschy.

Czu tumm!

Hizen jó fan, nem mondog, hoty a herr von Tiag nem fold pédzsulettes emper. De ha degindetba veszung, hoty a herr von Lustkandl, ami ety imdim brodektor én hozsám, dengre tette a szegen herr von Tiág Verendz: csak nefedsekes ha állidanag negi ety monamend és muzsigállneg negi a Bédzspa, a hun a hochfirschtliche feldmarsal Windischgrätzneg is nem merneg állidani ety érdz-emleget azogpul az átyugpull, amifel bombardirozott a reböllische reix-haupt és rezidencz fárosra.

Muszáin a pülldung és loyalidatt empereinek elszomárkodni ha dabasztallja: a Herrmanstadtpa micsota skantáll derdeni magát és hoty ezted fezedi ety szuledett némed, a herr von Wächter, agi ereszaggal gényszerídi a száx nadzionallidatt: hoty a mótyor guarmány felityeledit a száx unaferzidatt bénzeire elfogadni geteles.

Esz aszta a hires gonstuczionallidat, mikua asz alabitványi bénzeget nem uty szabad elgelldeni a hoty negem dedzik: ety gis iszgdásra a mótyorog ellen?

Czu tumm!

No de mékizs fan igasák. A durkusnag fége! Megind uralgotja az uatnung. Asz eirabäische szidervaczion megind gleichquichtpa tyut.

Aszta is lehed eremel gonstadállni, hoty a némed szinház Pudibestba megind fog feliragoszni. A gét

mótyor diáter feszegedi egy brimadonna miad és a la-deinische belldapeszéd szerent — montja a dokter Grammelfellner, ami ety indim porád én hozsám — inder duo lidigandesz derczium gaudé. Hoch der Firscht!
P. p.!

A Petőfi-társaság Viktor Hugohoz.

Hugo de Viktor!
Viktor de Hugo!
Egy csillagképlet tünt fel egünkön, mely így szólt:
In hoc Hugo vinces!
S mi megértettük. Egy tromf kellett a Kisfaludy-társaság ellen!

Kijátszottuk a tromfot és Kisfaludyt.
Mienk léssz.
Tiszteletbelink léssz!
Amért a világ-szabadságért küzdöttél, elengedjük neked az évi 10 frtot.

Bajnok vagy!

Tudsz rövid mondatokban beszélni.

Mi is.

Igen.

Szellemek vagyunk mint te.

Te mint mi.

Mi mint te.

Ök mint Tik.

Tik mint Ök.

Magyarország kicsi.

Te nagy vagy.

Több vagy Magyarországnál, mert ennek csak 15 millió a lakója. De neked 400 millió bámulód van.

Mi is bámulunk.

Paszkievics azt telegrafálta Pétervárra: Felség! Magyarországot lábainál hever!

Mi neked azt sürgönyözzük: Szellemi felség! A Petőfi-társaság Magyarországot lábaid elé teríti.

A Petőflak.

Műfordítások.

Luce sunt clariora nobis enim tua consilia omnia.

Luczánál van a Klári órra, nálunk pedig a te összes terveid.

*

Bache pater adveniat regnum tuum!

Bach atyánk jöjjön el a te országod!

A DIPLOMATÁK.

FÖLKAVARTÁK,
Ugy akarták,
Fenekestől ezt a tengert;
S most ki im le-
Csöndesítse,
Nem találják rája embert.

Haragos hab,
S haragossabb
Szélvész hányja-veti őket;
Kínos arczczal,
Fél kudarczczal
Lesik a történetűket.

Hogy tisztuljon,
Csillapuljon
Már a tenger mind azon van;
De előbb még,
Semmi kétség,
Halásznak a zavarosban.

Zavarosban
A mint most van,
Halásznak a diplomataik;
A manóba!
Szó sincs róla,
Mi is fogunk csinálni!

IDÉKI TROMBITA.

A függetlenségi párt értekezlete.

— Eredeti levél. —

Szeged jan. 8.

MEGTARTATOTT itt is a szélsőbal szervezkedése a jövő választásokra. Elnöke az értekezletnek Kállay Ödön volt. Megnyitó beszédében kifejtette a kormány alkotmányellenes eljárását, mely a függetlenségi párt többségét nem akarja elismerni. Pedig háta mögött milliók állnak. Forduljon meg hát a párt, hogy a milliók előtte áljanak, akkor tán elismertetik majoritása. Nekünk majoritás kell! (Ugy van! Helyes! Majorság kell!) Majoritás nem majorság! (Zugás.) Csak a majoritás által lehetünk a ház major domusai. (Az éleztet nem érti meg senki, ennél fogva éljenzés.) Különben szigorú erkölcsi alapon fog a párt szervezkedni. Aki elfogadja a programot, az becsületes ember. (Helyes!) A megvesztegetés tilos. (Zugás. Le vele!) Erkölcsstelen megvesztegetést értek, az erkölcsös szabad. (Éljen!)

Este lakoma halász-lével. A halat a Tisza, a hoszszu lét Simonyi Ernő beszédei szolgáltatották. Egy-egy teríték ára 20 kr volt. Utána fátylós menet szándékolatott, de a nagy szél miatt a fátylák meg nem jelenhetvén, csak a menet maradt el. Keesehy Pontyius.

Soldosné! Róla beszél az egész város. Majdnem olyan híres lett — mint Nikó Lina.

* * *
SIGLIGETI (Rákosihoz.) Én elveszem tőled a népszínművet, mert nem adod jól.

RÁKOSI. Akkor én meg a drámát veszem el tőled, mert azt meg te nem adod jól.

* * *
Soldosné a két Jupiter: Szigligeti és Rákosi aranyesőjében ázik. Nincs esernyője! Az egész áldás a nyakába szakad. Szegény teremtés!

Árverés.

PODMANICZKY. 10,000 frt először —
RÁKOSI. 12,000 frt először és másodszor —
PODMANICZKY. 16,000 frt. egyszer mindenkorra —
ki ad többet?

RÁKOSI (megretirál.) Majd ha nekem is lesz subventióm, tovább licitálók.

* * *
KRITIKA. Rákosi a hibás, mért nem teremtett még egy Soldosné! Ha kettő lett volna, most az egyiket nélkülözhetné. Bevallja hibáját igazgató ur?

RÁKOSI (törvedelmesen.) Mea culpa, mea maxima culpa!
(Aztán pályázatot hirdet egy Soldosné Nro. 2. megszületésére.)

* * *
— De csakugyan! mért nem gondoskodott Rákosi idejekorán egy Soldosné Nro. II-ről?

— Hiszen ha a Soldosnék is oly bőven teremnének, mint a Kákay Aranyosok!

* * *
* Mikor a magyarokat más nem eszi meg, egymást falják fel. Legjobb magukra hagyni. Velök nem bír senki más, csak maguk. Ellenségük sem árthatna nekik többet, mint önmaguknak ártaanak kicsinyes irigységgel és versengéssel . . . « (Angsb. Allg. Btg.)

* * *
A népszínházat becsukják — a németet kinyitják. Éljen e nemzeti színház!

* * *
A helyzet egyszerre megváltozott.
Soldosné marad pacsirtának.
Az ország fölélegzik. Jöhet már a muszka! Mehet már Tisza!

* * *
Nádayné marad. Habemz papagenam.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Pr. Tgsp.“ (Pszny.) A közönség ezen igazi »Schandblätchen« miatt felháborodik és nem bünteti azzal, hogy részvétlensége által megölné. A megjelölt részletet, mint a Kraxelhuber-orthographia fényes igazolását, közöljük. — **Dongó.** Ha szó szerinti gyorsírat volna is, nem válik ki különös furcsaság által. Pedig csak a különös furcsaság ad jogcímet a »csodabogarak« országot rovatóban való megjelenésére — **N. N.** A forma jó s érdemes is volna írni bele valamit; tán megpróbálkozunk vele. Így amint van nem használható. — „**Emberiség polgárisodása.**“ A legmulatságosabb okiratok egyike, melyek valaha kezünkön megfordultak. — „**Szentelt bors.**“ Nincs eléggé megtörve. A másokról a másik lapban. — **C. abbé.** Akad bennök mulatságos részlet. De azt a fajt, melyből mutatványt küldött, a »B. J.« nem kultiválja. Tegyen kísérletet actualitásokkal s a »bátorító szóval« nem késünk. — „**Genie.**“ A legujabb tény kirántotta alóla a tárgyat. Az első egyébkint jobb volt s meg is rajzoltatjuk, ha nem megkésve kapjuk. — **A. B. C.** Tán nem lesz kifogása azon mód ellen, a mellyel bekebléztük. Kiadni kezünkől a jót: non datur. — **S. A »K.«** nyilván a budapesti lapoktól tanulta, hogyan kell az ilyen neveknek kitekerni a nyakát, s így ne csodálkozzék rajta, hogy a leendő spanyol királynét szerencs porcellánnal ajándékozta meg, a király házi kápolnáját meg Leonardo di Vinci után szőtt gobelinekkel, melyek nem is az »urvacsoriját« hanem a »szent vacsorát« ábrázolják; hogy *Barlof Ruszlin* nem valami vad muszkának a neve, hanem »earl of«-ot jelent, már azt nehezebben sűti ki az olvasó. De hát ha »sajtóhiba« Persze, hogy az. Hiszen a »K.« maga is egy nagy sajtóhiba. — „**Várakozás.**“ Más, de nem jobb. Majd magunk teszünk vele kísérletet s ha sikerül, képecskét is adunk a végébe. — **T. G. (Bdpt.)** Az »ural« szóval nem csak a »B. N.«, de egyéb magyar lap sincs tisztában. Valakit »uralni«, ez nem azt teszi: valami fölött uralkodni, hanem épen ellenkezőleg: valakit urának elismerni. Ez ellen különben még ismert költők is vétének. A többi nem elég elmés. — „**Sajda.**“ Nem értjük, ha csak a »B. J.«-öt nem akarja vágni vele. Az pedig ismeretes megadás-al veszi az ellene irányzott kifakadásokat. — **T. I. (NKsz.)** Nyélbe sűjtjük. — **Egy olvasó. (Pcs.)** Az ottani jótekonny egyet »lepke-bál« meghívója csakugyan érdemes tárgya a csodabogaraszatnak. »Ugy halljuk«, mond a meghívó, »hogy lepke-bál lesz belőle minélfogva a megjelenendő virágok, mert magukkal hozzák, és haza is vihetik lepkéjüket (!) biztosítvák, hogy árván nem maradnak.« Reméljük, a bál jobban sikerült e meghívónál, mert a jó isten végre is nem a helyesírást nézi, hanem a helyes szándékot. — **W. G. (Klsvr.)** Megrajzoltatjuk. A másiktól is lehet tán valami. — **K. G. (Bdpt.)** Szent a békesség. A szives ajánlattal esetről esetre élni fogunk. — **Szemes.** Hová vág? M. E.-t, ha egyet gondolunk, mi s velünk a nagy közönség másnak ismeri. Ha pedig más: mért neki reklámot csinálni? — **B. S. (Bdpt.)** Igen hízelt ránk nézve; de mégis csak megsértése volna a szerénységnek, közölvén. Ha másutt jelen meg, nincs ellene kifogásunk. — **R. R. (Bcs.)** Egy különb ministerium? Ez plium desiderium. — „**Dentumoger.**“ Versében legjobb a refrain:

Korban a gazság,
Borban az igazság.

Merdő százcárolinim. — „**Vegeterianus.**“ Bátran megházasodhatik, ha van kenyere. — **Fancsal. (Kmrn.)** Már most bátran folytathatja. A küldemény egyébkint lanya. — „**Nógrádi tisztújítás.**“ Gyenge rigmusok. — **Fátyolos.** Az a hibája, hogy fátyolos. Neveket! A felelőség a mi dolgunk. — **K. I. (Bdpt.)** Verseit átadtuk a pecsét-tisztitónak. Majd ha onnan visszakerültek, fogjuk csak elolvashatni. — „**Figi.**“ Kitűnő; de mit érünk vele, ha csak magunknak szabad rajta nevetünk.

„ABRINCS!“

Tisztelt közönség!

Mint a színházi igazgató, midőn primadonnája a kíváncsian várt új darab első előadásának előestéjén, egyszerre csak kijelenti, hogy berekedt: azonképen szomorodott szívvel jelentem én is, hogy kedvelt fő dolgozó-társam, **Mokány Bertalan** ur hirtelen egyet gondolt és kijelentette, hogy az ő »**Abrinca naptára**« 1878-ra bereked, nem adja ki.

Kértem, biztattam. Azt mondotta, hogy ehez nekem semmi közöm, uri kedve úgy tartja.

Fenyegettem, hogy elveszti a n. é. közönség kecses gráciáját. Erre meg azt mondotta, hogy az nem lehet, vagy szerinte: »oan nincs!«

Szerencsére magamhoz váltottam az egész készletet. »A naptárt teljesen fikszomfertig adom át kizs pizér«, mondá **Berczi** barátunk. »Alább nem!«

Mit tegyek? — nagysóhajtvá bele egyeztem.

A változtatások szükséges volta azonban nem engedi meg, hogy e valóban gazdagon kiállított tréfa-gyűjtemény f. é. **augusztusnál** előbb megjelenhessen, amidőn is, tetemesen meg bővitve,

1879-re

fogja megkérlelni a közönséget szemem szedett, »szafatos vicceje«, »fűszerszámos adomái« és »élkes rajzolatjainval« a tudomány, bízre, szerelem, vitézség és művészet köréből.

A szerkesztő.